

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. február 11.
Bálintbokor, Mandabokor
Istentisztelet

„Ezt mondta Isten [Salamonnak]: Kérj valamit, én megadom neked! ⁶Salamon ezt felelte: Te nagy szeretettel bántál szolgáloddal, Dáviddal, az én apámmal, ahogyan ő is hűségesen, igazán és egyenes szívvel élt előtted. Ezt a nagy szeretetet megtartottad iránta, és fiút adtál neki, aki a trónján ül ma is. ⁷És most URam, Istenem, te királlyá tetted szolgálodat az én apám, Dávid után. De én még egészen fiatal vagyok, nem értek a kormányzáshoz. ⁸És a te szolgálód választott néped között van, amely olyan nagy nép, hogy nem lehet számba venni; nem számlálható meg a sokasága miatt. ⁹Adj azért szolgálódnak engedelmes szívvel, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és a rossz között, különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet?! ¹⁰Tetszett az ÚRnak, hogy ezt kérte Salamon. ¹¹Azért ezt mondta neki Isten: Mivel ezt kérted, és nem kértél ma-

gadnak hosszú életet, nem kértél gazdagságot, és nem kérted ellenségeid életét, hanem értelmet kértél, hogy nekem engedelmeskedve tudj kormányozni, ¹²ezért teljesítem kérésedet: olyan bölcs és értelmes szívet adok neked, hogy hozzád fogható nem volt előtted, és nem támad utánad sem. ¹³Sőt azt is megadom neked, amit nem kértél: olyan gazdagságot és dicsőséget is adok egész életedben, hogy nem lesz hozzád fogható senki a királyok között. ¹⁴Ha az én utaimon jársz, és megtartod rendelkezéseimet és parancsaimat, ahogyan apád, Dávid tette, akkor hosszú életet adok neked.” I Kir 3,5b-14

„⁹A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, ¹⁰a testvérszeretletben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, ¹¹a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok. ¹²A reménységben örvezzetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.” Róm 12,9-12

Szeretett Gyülekezet!

Mai istentiszteletünkön három fontos kérdésre keressük a választ a Szentírásból (2. dia):

- Mi a vezető feladata?
- Hogyan szolgál egy Isten által rendelt vezető?
- Milyen az Isten szerinti szolgálat?

Amit mindjárt az elején tisztáznunk kell, hogy ebben a témában az Isten országát, ügyét tekintve, nem egy olyan „képeségről” beszélünk, amit el lehet sajátítani, amit lehet tanulni. Isten országában nem vezetőképző tanfolyamokat kell indítani, hogy az ember jól vezessen, mert az Ige – s erre kell nekünk most nagyon hagyatkoznunk – azt mondja (3. dia): „⁵Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk az Istentől

van.” II Kor 3,5. Ez az Ige kell, hogy vezérelv legyen előttünk ebben a kérdésben. Minden Istentől van, Ő adhat, de el is vehet, Ő megbízhat és vissza is vonhatja a megbízást. Gondoljunk Gedeon történetére! Egy fiatal, csenevész, ágrólszakadt, félelmekkel teli fiút Isten elhív, feladattal bízta meg. Az elején még kifogások vannak (4. dia): „**Menj, és a te erőddel szabadítsd meg Izráelt Midján markából! Én küldelek téged!** ¹⁵Gedeon ezt mondta neki: **Kérlek, Uram, hogyan szabadítsam meg Izráelt? Hiszen az én nemzetségem a legszegényebb Manasséban, és én a legkisebb vagyok atyám házában.**” Bír 6,14b-15.

Kérdései vannak: hogyan tegyem ezt? Nincs ötlete, tanács-talan, fél a feladattól. Kifogásokat keres a legszegényebb és a legkisebb. Alkalmatlannak érzi magát a feladatra, azonban Isten a kifogásokra így válaszol: „¹⁶Az ÚR így válaszolt neki: **Majd én veled leszek**” Bír 6,16. Ennyi legyen elég, Gedeon! (5. dia) Mert Isten nem az alkalma-

sakat hívja el, hanem az elhívottakat teszi alkalmassá! Szemben a világgal, mert a világban úgy gondolkodnak, hogy a legalkalmasabbakat keresik különböző állásokra – ezt teszik a fejtudósok, Isten pedig a feladatot állítja az elhívott ember elé és teszi alkalmassá arra a feladatra. Gondoljunk Dávid elhívására! Isten Sámuelre bízta meg, hogy Saul utódját megkeresse (6. dia):

„Elküldelek a betlehemi Isaihoz, mert ennek a fiai közül szemeltem ki a királyt. [...] ¹⁰Így vezette oda Isai Sámuel elé mind a hét fiát, de Sámuel ezt mondta Isainak: Ezeket nem választotta az ÚR. ¹¹Majd megkérdezte Sámuel Isaitól: Minden fiad itt van? Hátra van még a legkisebb - felelte ő -, de ő éppen a juhokat őrzi. Erre Sámuel ezt mondta Isainak: Üzenj neki azonnal, és hozasd ide, mert addig nem ülünk le, amíg ő meg nem érkezik. ¹²Üzent tehát neki, és elhozatta. Ő pedig pirosposzsgás, szép szemű és jó megjelenésű volt. Akkor ezt mondta az ÚR: Rajta! Kend fel, mert ő

az! ¹³Sámuel pedig fogta az olajos szarut, és felkenete őt testvérei jelenlétében. Akkor az ÚR lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt.” I Sám 16,1b.10-13.

Ott van egy fiatal fiú, akivel még az apja sem számol, az általa képzelt legalkalmasabbakat kiállítja Sámuel elé, de mindegyikre azt mondja: „Ezeket nem választotta az ÚR.” Tehát nem Sámuel választja, ő csak eszköz. Isten választja! Megérkezik ez a fiatal, törekeny, harc-edzetlen, tapasztalatlan, éretlen fiú, s azt olvassuk: „Akkor ezt mondta az ÚR: Rajta! Kend fel, mert ő az!” Isten hív el, Ő tesz mindenkit alkalmassá, s ennek a történetnek a végén olvasunk egy nagyon lényeges részt: „Akkor az ÚR lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt.” Isten Szentlelke adta meg a képességet a vezetésre, egy ország irányítására, a harcokra. Nem végzett vezetőképzőt, nem vett harctechnika leckéket, nem tanulta, hogyan kell királynak lenni. Egyszerűen Isten elhívja és minden képességet, minden alkalmatosságot megad a feladatra.

Ebben a történetben egy nagyon fontos kulcs-mondat is elhangzik (7. dia): „Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van.” I Sám 16,7b. Lehet általunk vélt embereket alkalmasnak látni, de Isten nem a külső adottságokat, képességeket, rátermettséget nézi, hanem azt, mi van a szívben. Erre majd egy picit később visszatérünk.

Itt van előttünk egy Gedeon, egy Dávid, s a felolvasott Igénk alapján egy Salamon, aki őszintén bevallja, hogy fiatal, nem ért a kormányzáshoz, a vezetéshez, de ott van benne az elfogadás, Te hívtál el, Te megadod a nekem szánt feladatokhoz a tudást, a képességet, és ami a legfontosabb, Lelked által a bölcsességet.

Amit tehát megtudtunk az elején, hogy Isten hív el valakit a szolgálatra és bíz meg egyeseket vezetői feladatokkal. Isten az, aki cselekszik, aki elhív, aki alkalmassá tesz!

Ezek után a kérdés az (8. dia), **mi a vezető feladata?** Az uralkodás, a zsarnokoskodás, a megfélemlítés, a hatalomgyakorlás? Semmiféleképpen nem!

A vezető feladatáról Jézus egyértelműen és világosan beszél. Beszél arról, hogy mi megy a világban, hogy vezetnek emberek, s beszél arról is, hogy mi Isten országában a vezető feladata (9. dia):

„A királyok uralkodnak népeiken, és akik hatalmuk alá hajtják őket, jótevőknek hívatják magukat. ²⁶Ti azonban ne így cselekedjétek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.” Lk 22,25b-26

Az Isten által elhívott ember a vezetésre szolgálatként tekint. Nem azt látja, hogy végre uralkodhatok másokon, helyzetben vagyok, most megtanulják végre, hogy ki az úr a háznál. Kiszolgáltatottá teszek embereket, mert azt akarom, hogy féljenek tőlem. Élek a hatalmammal, gya-

korlom is. Az ilyen típusú ember főnökösködik! Azonban ez a típusú ember összeegyeztethetetlen az Isten országával, az Isten ügyével!

(10. dia) A főnök uralkodik, a vezető szolgál! A főnök magát helyezi előtérbe, a vezető alárendeli magát a másoknak. Miért? Mert a főnök hatalmaskodik, a vezető szolgál! (11. dia) Az a probléma, amikor a főnök többnek képzei magát, mint amennyi valójában.

Péter levelében azt olvashatjuk (12. dia): „...**ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké.**” I Pt 4,11

(13. dia) A jó vezető életével példát mutat, hordozza a feladatok terhét, felelősséggel van felruházva, felelősséget vállal nem csupán a feladatokért, hanem a rábízottakért.

Jézus útmutatása irányadó ebben a kérdésben (14. dia): „²⁶**Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én**

vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” Jn 12,26

Nézzük meg, hogy mi határozza meg az Isten által rendelt vezetőt! Azt gondolom, ezek nélkül nem lehet senki sem Isten elhívott vezetője!

(15. dia) Két részre osztottam:

- A vezető szíve
- A vezetés szíve

(16. dia)

A vezető szíve:

A legmeghatározóbb a **lelkisége**. Minden ebből fakad, minden ezen áll vagy bukik. Ezért két Igét hadd említsek nektek, ami a lelkiséget határozza meg:

Jézus mondja: „**Újjonnan kell születnetek.**” Jn 3,7

„**Okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul,²és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulá-**

sával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” Róm 12,1

Az Isten által rendelt vezető életében ennek a kettőnek, hitre jutás - újonnan születés le kell játszódnia. Ezért olvastuk az elején is, hogy Dávid kapta Isten Szentlelkét.

A másik az **alázatosság**.

Pökhendi, gögös, „ki vagyok én” ember, akiben nincs alázatos szív, az nem lehet vezető, mert az ilyen nem vezethető. Ezért a jó vezetőről azt mondja Pál apostol:

„³Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartjátok egymást magatoknál; ⁴és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. ⁵Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt:” Fil 2,3-5

Ha a vezető szíve a helyén van, akkor a vezetés is másmi-lyen lesz!

A másik **a vezetés szíve (17. dia)**:

Már az előbb említettem, hogy csak az lehet Isten által rendelt jó vezető, aki **vezethető**. Ezért a jó vezető másik alapfeltétele, hogy vezethető legyen. Pál apostolnál olyan szépen kifejezi az Ige:

„a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az igét Ázsiában. ⁷Amikor Míszia felé mentek, Bitiniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket. [...] Isten oda hívott minket (Macedóniába), hogy hirdessük nekik az evangéliumot.” ApCsel 16,6b-7.10b

A vezethető ember attól lesz jó vezető, hogy nem a maga feje után megy. Nem csapong, ide-oda kapkod, mint az űzött vad, hanem Isten vezetésére vár! Ezért a vezető, hogy vezethető legyen, állandó kapcsolatban (igei-imádság) van Jézus Krisztussal. Imádság: **„Mit akarsz, hogy cselekedjem?” ApCsel 9,6.** A szolgáló vezető több időt tölt térden állva, mint amennyit a szája! Igei: **„Szólj, URam, mert hallja a te szolgád!” I Sám 3,9.**

A vezethető embernek pedig van lelki látása, látja Isten akaratát és azt akarja cselekedni. Nem maga bontakozik ki, nem kiéli vezetői képességét, hanem keresi Isten akaratát, ahogy Pál apostol írja: „**megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.**” Róm 12,2b. Az Isten által rendelt vezetőnek és a vezetésnek a szíve, magja tehát ez.

Most már – reménység szerint – választ kaptunk arra, hogy

- Mi a vezető feladata?
- Hogyan szolgál egy Isten által rendelt vezető?

Befejezésül pedig arra keressük a választ:

Milyen az Isten szerinti szolgálat?

Különböző szolgálatok vannak. Ahogy nem minden embert hív el Isten vezetőnek, úgy nem minden vezető ért mindenhez! Különböző ajándékok vannak. Ezért beszél az Ige arról (18. dia): „**4A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyan-**

**az. 5Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz. 6És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz. 7A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. 8Mert van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. 9Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. 10Van, aki az isteni erők munkáit vagy a prófétá-
lást kapta; van, aki lelkek megkülönböztetését, a nyelveken szólást vagy pedig a nyelveken szólás magyarázását kapta. 11De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja. [...] 14Mert a test sem egy tagból áll, hanem sokból. 15Ha ezt mondaná a láb: „Mivel nem vagyok kéz, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e? 16És ha ezt mondaná a fül: „Mivel nem vagyok**

szem, nem vagyok a test része”, vajon azért nem a test része-e? ¹⁷Ha a test csupa szem, hol lenne a hallás? Ha az egész test hallás, hol lenne a szaglás?¹⁸Márpedig Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta. ¹⁹Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a test? ²⁰Így bár sok tagja van, mégis egy a test. ²¹Nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem”, vagy a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem!” ²²Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó tagjai nagyon is szükségesek, ²³és amelyeket a test kevésbé nemes tagjainak tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélküliek, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek: ²⁴a becseknek azonban nincs erre szükségük. Isten szerkesztette így a testet egybe: az alacsonyabb rendűnek nagyobb tisztességet adva, ²⁵hogy ne legyen meg hasonlóság a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. ²⁶És így ha szenved az egyik tag, vele együtt

szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. ²⁷Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.” I Kor 12,4-12.14-27.

Azt gondolom, Pál olyan szépen bemutatja az emberi testen keresztül, hogy noha különböző tagok vannak, mindegyiknek más-más feladata van. A szolgálatban is – ahogy a test tagjai – kiegészítik egymást a szolgálattelvők. Egy gyülekezetben is más és más szolgálatok vannak. Vannak, akik a takarításban segítenek, vannak, akik a sütésben, mert jól tudnak sütni, vannak, akik a gyermekmunkában, mert jól értenek a gyermekek nyelvén. Vannak, akik a zenélésben, mert szép hangjuk van, vagy mert jól játszanak egy hangszeren. Van olyan, aki nem a szavak embere, de jó szívvel vállal kétkezi munkát. Szívesen segít. Van olyan, aki anyagiakkal tudja segíteni a gyülekezet életét, mert Isten megáldotta őt jó anyagi feltételekkel, jómóddal. Vannak, akiket presbiterként, döntéshozatalokban szolgál-

nak. Sokféle szolgálat van, de egy nagyon fontos része van a szolgálatoknak (19. dia) „²⁶Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” Jn 12,26

Jézus egy felhívást intéz a szolgálattelvőnek: „**engem kövessen!**” Aki pedig Jézust követve szolgál bármilyen területen, azt az Atya megbecsüli!

(20. dia) Milyen az Isten szerinti szolgálat?

Jézust követő és Jézusra mutató. Nem magamutogató, hanem Jézusra mutató.

Drága szolgálni akaró Gyülekezet!

Adja az Úr, hogy olyan szívünk legyen, amilyen Salamonnak volt, bölcs és értelmes szívünk, akinek pedig nincsen, az kérjen úgy, mint Salamon, és szolgáló szeretettel éljünk a másik emberért.

És úgy szolgáljunk, ahogy Pál mondja (21. dia): „⁹A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz, ¹⁰a testvérszeretetben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, ¹¹a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok. ¹²A reményességben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.”

Ámen!